

ת"פ 47813/11/19 - מדינת ישראל נגד נאה מיכל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 47813-11-19 מדינת ישראל נ' מיכל

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה שירלי דקל נה
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמת	נאה מיכל

החלטה

לפניי בקשת ההגנה להעמיד לעיונה מסמכים שונים הנוגעים לאישור היועץ המשפטי לממשלה (להלן: "היועמש") להגשת כתב האישום בתיק שבכותרת שניתן בדיעבד. לטענת ההגנה, מסמכים אלו דרושים לה לשם הגשת בקשה סדורה לביטול כתב האישום שהוגש נגד הנאשמת.

כתב האישום

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה לפי תקנה 42 יחד עם תקנה 30 א', ג', ד ו-ו' לתקנות המכס, התשכ"ו-1965 וסעיף 30א לפקודת המכס [נוסח חדש].

בהתאם לנטען בעובדות כתב האישום, ביום 1.11.2017 הגיעה הנאשמת מחו"ל לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, כשהיא נושאת עמה 262 פקטים של סיגריות, עליהם לא הצהירה כדן ולא שילמה עליהם את המיסים המתחייבים בסך כולל של 59,730 ₪.

טענות הצדדים

לטענת ההגנה, כתב האישום הוגש ביום 19.11.2019, כשנתיים לאחר מועד ביצוע העבירה המיוחסת לנאשמת בכתב האישום, בחריגה מהוראות סעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשנ"ב-1982.

זאת ועוד, לטענת ההגנה, אישור היועמ"ש להגשת כתב האישום בתיק ניתן אך ביום 11.11.2021, שנתיים לאחר מועד הגשת כתב האישום, וכי ההנמקה שעמדה בבסיס אישור זה לא נמסרה לה במלואה.

בבקשתה עתרה ההגנה לקבלת מסמכים שונים הדרושים לה לשם הגשת בקשה סדורה לביטול כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק וכן נוכח פגם ופסול בכתב האישום, ובכללם: מועד קליטת התיק במשרדי המאשימה; מועדי השלמות

חקירה; מסמכים הנוגעים להארכת פרקי הזמן הקבועים בהנחיות היועמ"ש; מסמכים הקשורים בטיפול בתעודת החיסיון הקיימת בתיק; אישורים ודיווחים, ככל שבוצעו, לגורמים המוסמכים בנוגע להארכת מועד להגשת כתב אישום; פניית המאשימה ליועמ"ש לשם קבלת אישור להגשת כתב האישום בדיעבד והנימוקים שעמדו בבסיס הסכמה זו וכן מידע על תיקים בהם התבקש או ניתן אישור בדיעבד על ידי היועמ"ש להגשת כתב אישום בעבירות עוון קלות, לרבות בגין עבירות מנהליות.

בתגובתה ביקשה המאשימה לדחות את הבקשה במלואה. לטענת המאשימה, היא אינה מחויבת למסור להגנה את השיקולים אשר הנחו את היועמ"ש לאשר את הגשת כתב האישום בדיעבד, שכן הדבר אינו מהווה חומר חקירה. עוד טענה המאשימה כי חזקה על היועמ"ש ששקל את מכוון השיקולים הרלוונטיים טרם החלטתו, לרבות השלב המקדמי בו מצוי התיק והשיהוי הנטען בהגשת כתב האישום.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, סברתי כי יש מקום להיעתר לבקשת ההגנה, אף אם לא במלואה.

מהבקשה ומהתגובה לה עולה כי אין מחלוקת בין הצדדים כי כתב האישום בתיק דנא הוגש בשיהוי, תוך חריגה מהוראות החסד"פ באשר לסד הזמנים בו היה על המאשימה לעמוד לשם הגשת כתב האישום. זאת ועוד, נראה כי האישור שניתן על ידי היועמ"ש להגשת כתב האישום בדיעבד, ניתן אף הוא בחלוף זמן, כשנתיים לאחר מועד הגשת כתב האישום.

במצב דברים זה, מן הראוי כי ההגנה תקבל לידיה את המסמכים הדרושים לה ואת הנימוקים שעמדו בבסיס החלטת היועמ"ש לשם קבלת החלטה מושכלת ומבוססת בדבר הצורך בהגשת בקשה לביטול כתב האישום, בהתאם להוראות החסד"פ והנחיות היועמ"ש.

עם זאת, לא סברתי כי יש מקום, בשלב זה, להורות למאשימה להמציא להגנה מידע על תיקים בעבירות דומות בהם התבקש אישור היועמ"ש להגשת כתב אישום בדיעבד.

נוכח האמור, אני מורה למאשימה להמציא לידי ב"כ הנאשמת עובר למועד הדיון הקבוע בתיק את המסמכים הבאים, ככל שאלו קיימים בידה:

מועד קליטת התיק במשרדי המאשימה; מועדי השלמות חקירה שבוצעו בתיק; מסמכים הנוגעים להארכת פרקי הזמן הקבועים בהנחיות היועמ"ש; מסמכים הקשורים בטיפול בתעודת החיסיון הקיימת בתיק; אישורים ודיווחים לגורמים המוסמכים בנוגע להארכת מועד להגשת כתב אישום וכן את פניית המאשימה ליועמ"ש לשם קבלת אישור להגשת כתב האישום בדיעבד והנימוקים שעמדו בבסיס הסכמתו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ צדדים.

ניתנה היום, כ"ד אדר ב' תשפ"ב, 27 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.